

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **T. J.**, zastoupený Mgr. R. G., proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 2. 2017, č. j. 18 A 18/2016 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti částku 3400 Kč do třiceti (30) dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. R. G., advokáta.

Odůvodnění:

I.

Průběh dosavadního řízení

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 10. 6. 2016, č. j. MSK 78361/2016, kterým bylo k odvolání žalobce rozhodnutí Magistrátu města Karviné ze dne 7. 1. 2016, č. j. MMK/151562/2015, změněno tak, že text výroku o vině ve znění „že se dopustil přestupků“ byl nahrazen formulací „že se dopustil přestupku“, a ve zbytku bylo napadené rozhodnutí potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že dne 25. 9. 2015 kolem 11.10 hod. v Petrovicích u Karviné u domu č. p. 144, jako řidič vozidla Peugeot reg. zn. X po pozitivním orientačním testu na návykovou látku, úmyslně odmítl se na výzvu policisty podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn návykovou látkou. Za uvedený přestupek správní orgán

prvního stupně žalobci dle § 12 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v relevantním znění (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s § 125c odst. 4 a 5 zákona o silničním provozu uložil pokutu ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti v podobě zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců ode dne právní moci uvedeného rozhodnutí. Dále byla žalobci dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích uložena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Ze správního spisu vyplývá, že dne 30. 10. 2015 bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení o uvedeném přestupku. Spolu s ním bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu jednání nařízenému na 23. 11. 2015. Přípisem z téhož dne sdělil Mgr. R. G. správnímu orgánu prvního stupně, že převzal zastoupení žalobce a současně žádá o přeložení ústního jednání z důvodu nahlédnutí do spisu, přípravy zastoupení a z důvodu zdravotních problémů žalobce. V témže podání vznesl žalobce námitku podjatosti M. L. i všech dalších pracovníků Magistrátu města Karviné a všech pracovníků odboru dopravy žalovaného, včetně vedoucí odboru a ředitele tohoto krajského úřadu, kterou žalobce odůvodnil tím, že tyto úřední osoby ve své praxi nerespektují závěry Ministerstva dopravy vyjádřené v rozhodnutí ze dne 23. 5. 2012, č. j. 457/2012-160-SPR/5. Rozhodnutím lékaře MUDr. L. P. byl žalobce uznán neschopným práce ode dne 23. 11. 2015.

[3] Oznámením ze dne 3. 12. 2015 byl žalobce předvolán k účasti na jednání dne 7. 1. 2016. Oznámení bylo doručeno žalobci dne 11. 12. 2015 a jeho zástupci dne 7. 12. 2015. Dne 5. 1. 2016 doručil zástupce žalobce správnímu orgánu prvního stupně žádost o přeložení jednání z rodinných důvodů, jelikož je povinen nepřetržitě pečovat o své roční dítě, neboť jeho partnerka byla hospitalizována a péči o dítě není schopen zajistit jinak. Žalobce dále uvedl, že je na žádost správního orgánu schopen doložit potvrzení o hospitalizaci partnerky i rodný list dítěte. Jednání dne 7. 1. 2016 proběhlo v nepřítomnosti žalobce a jeho právního zástupce a správní orgán prvního stupně vydal ještě téhož dne výše zmiňované meritorní rozhodnutí č. j. MMK/151562/2015. V jeho odůvodnění správní orgán prvního stupně konstatoval, že omluva právního zástupce žalobce nebyla řádně doložena. Advokáti mají povinnost dokládat svá tvrzení obdobně jako každý účastník řízení, zákon ani praxe nepřikládají jejich tvrzení vyšší hodnotu, než tvrzením jiných osob. Správní orgán prvního stupně navíc vyhodnotil omluvu zástupce žalobce jako obstrukční úkon s ohledem na jeho dosavadní postup v řízení, jelikož z prvního nařízeného jednání se omluvil přímo žalobce a dále byla vznesena námitka podjatosti, kterou správní orgán vyhodnotil jako výlučně obstrukční podání.

[4] Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 25. 1. 2016 blanketní odvolání, jehož odůvodnění doplnil dne 2. 2. 2016, přičemž mimo jiné uvedl, že družka jeho právního zástupce nastoupila dne 4. 1. 2016 ve večerních hodinách do porodnice Nemocnice s poliklinikou Karviná, kde dne 6. 1. 2016 porodila a dne 10. 1. 2016 byla její hospitalizace ukončena. Právní zástupce žalobce se v tomto období staral o svou starší dceru. Za těchto okolností se proto nemělo ústní jednání v jeho nepřítomnosti konat. K doplnění odvolání žalobce přiložil rodné listy obou dcer svého zástupce.

[5] K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 6. 2016, č. j. MSK 78361/2016, text výroku o vině změnil výše uvedeným způsobem a ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění žalovaný uvedl, že po procesní stránce neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně žádné pochybení, které by mělo za následek

pokračování

vydání nezákonného rozhodnutí. Žalovaný sice korigoval odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, když uvedl, že nelze bez dalšího uzavřít, že by omluva ze dne 5. 1. 2016 byla obstrukčním úkonem, obecně se však ztotožnil se závěrem správního orgánu prvního stupně, podle něhož tato omluva nebyla řádně doložena. Žalovaný dále podotkl, že důvod omluvy nebyl doložen ani při podání odvolání, nýbrž až s jeho doplněním dne 2. 2. 2016. Žalovaný nepřisvědčil argumentaci žalobce, podle níž shodná žádost zástupce žalobce postačovala Okresnímu soudu v Karvině i Krajskému soudu v Ostravě k odročení jednání v žalobcem specifikovaných trestních věcech. Podle žalovaného je třeba omluvu hodnotit v každém jednotlivém případě zvlášť s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem. Nelze uzavřít, že pokud určitou formu omluvy akceptuje soud, musí ji následně akceptovat veškeré orgány veřejné moci.

[6] Proti uvedenému rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě, který rozsudkem ze dne 21. 2. 2017, č. j. 18 A 18/2016 – 24, žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[7] Krajský soud přisvědčil námitce, podle níž bylo porušeno právo žalobce na projednání věci v přítomnosti jeho právního zástupce. Krajský soud uvedl, že jestliže § 59 správního řádu hovoří o „bezodkladné omluvě“, nelze dovozovat, že omluva musí vždy předcházet provedení předmětného úkonu. Naopak i omluva s určitým odůvodněným časovým dostupem po události, která bránila obviněnému z přestupku v účasti u ústního jednání, může s ohledem na okolnosti případu splňovat požadavek bezodkladnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009 – 66, všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Podle krajského soudu žalobce nepochybně uvedl vážný důvod omluvy z jednání a v doplnění odvolání doložil rodné listy dcer svého zástupce. Krajský soud dospěl k závěru, že nebyly dány podmínky dle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích pro projednání přestupku v nepřítomnosti obviněného (žalobce), neboť rozhodnutí bylo vydáno po jednání, ze kterého byl právní zástupce žalobce omluven a důvod omluvy byl dodatečně prokázán. Přestože tedy ostatní žalobní námitky shledal krajský soud nedůvodnými, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro uvedenou procesní vadu, která měla za následek, že se žalobce v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu nemohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

II.

Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[8] Žalovaný („stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností a navrhl jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení z důvodu, který lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[9] Stěžovatel vyjádřil nesouhlas se závěrem soudu, podle kterého nebyly splněny podmínky pro projednání přestupku v nepřítomnosti zástupce žalobce, jelikož zástupce žalobce se z jednání řádně omluvil. Stěžovatel má za to, že omluva zástupce žalobce nesplňovala požadavek bezodkladnosti, a proto ji nelze považovat za řádnou.

[10] S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013 – 23, stěžovatel argumentuje tím, že omluva musí být učiněna bezodkladně

s doložením konkrétních důvodů. Doložení rodných listů dětí téměř měsíc po konání ústního jednání nelze dle stěžovatele považovat za bezodkladné. Má za to, že neexistovala žádná překážka, která by bránila zástupci žalobce v doložení potřebných dokumentů do několika málo dnů, pokud ne okamžitě. Stěžovatel zdůraznil, že důvodem, který zástupci žalobce bránil v účasti na jednání, byla péče o starší dítě, nikoliv narození mladšího, jeho rodný list měl proto zástupce žalobce nepochybně k dispozici. Stejně tak si mohl vyžádat potvrzení o hospitalizaci partnerky, které správnímu orgánu sám nabízel. Stěžovatel v dané souvislosti odkazuje též na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013 – 29, a ze dne 27. 1. 2015, č. j. 6 As 215/2014 – 25, z nichž dovozuje, že v případě omluvy z ústního jednání leží důkazní břemeno na osobě, jež omluvu činí, a není povinností správního orgánu vyzývat ji, aby doložila důvody omluvy.

[11] Dále stěžovatel namítá, že odůvodnění napadeného rozsudku v části týkající se důvodu, pro něž krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele, není přiléhavé, jelikož stěžovatel neargumentoval tím, že omluva musí být učiněna předem, nýbrž tím, že je tvrzené důvody třeba náležitě doložit. Současně krajský soud uvádí, že narození dítěte nepochybně představuje závažný důvod, pro který se zástupce žalobce nemohl dostavit k jednání, tvrzeným důvodem je však péče o starší z dětí, nikoliv narození mladšího; k tomuto důvodu měl proto zástupce žalobce také předložit důkazy.

[12] Žalobce ve svém vyjádření označil kasační stížnost za nedůvodnou a navrhl její zamítnutí. Ztotožnil se toliko s výrokem napadeného rozsudku, nikoliv však s jeho odůvodněním v té části, v níž soud shledal jeho žalobní argumentaci nedůvodnou. S ohledem na formulaci kasačních námitek se však žalobce vyjádřil pouze k otázce náležité omluvy nepřítomnosti jeho zástupce u jednání dne 7. 1. 2016.

[13] Podle žalobce požadavek na doložení dokladu o hospitalizaci partnerky právního zástupce je zcela nelegitimní, jelikož naráží na ochranu intimních údajů soukromého a rodinného života zástupce a jeho partnerky, tedy třetí osoby, jejíž zájmy je třeba respektovat.

[14] Žalobce dále poukázal na skutečnost, že partnerka jeho zástupce byla hospitalizována dne 4. 1. 2016, přičemž předpokládaný termín porodu byl 30. 12. 2015, porodu předcházelo komplikované vícečetné těhotenství s nespecifikovanou genetickou zátěží, přičemž rodička utrpěla před porodem frakturu kotníku, která její stav ještě více zkomplikovala. Zástupce žalobce se mohl za nastalé situace stěžovat zabývat dokládáním zdravotního stavu své partnerky.

[15] Žalobce dodal, že obdobným žádostem o odročení jednání, které zástupce žalobce podal ve věcech vedených u Okresního soudu v Karviné, soud vyhověl, aniž by požadoval jakékoliv důkazy.

[16] Dále žalobce uvedl, že vzhledem k postavení advokátů, jejich obecně vysokému mravnímu kreditu a etickému kodexu, jímž jsou vázáni, by měly správní orgány primárně vycházet z premisy, že advokátem uváděné důvody jsou pravdivé. V případě, kdy důvody, které advokátovi bránily v účasti na jednání, spočívaly v intimní oblasti rodinného života

pokračování

jeho a jeho partnerky, je proto třeba zvolit lidský přístup a nepožadovat k učiněné omluvě ničeho dalšího.

[17] Konečně podle žalobce není pravdou, že postačovalo doložit rodný list staršího z dětí, jelikož ten by prokazoval toliko to, že má zástupce žalobce roční dítě, ne však hospitalizaci partnerky. Pokud by partnerka advokáta odmítla předložit listiny o svém zdravotním stavu, pak by tato skutečnost zůstala nedoložena. Rodný list nově narozeného dítěte byl vystaven s časovým odstupem matričním úřadem Magistrátu města Karviné, správní orgán prvního stupně, byť jiný odbor, měl tedy tuto informaci z porodnice. Není důvod předkládat správnímu orgánu listiny, které sám vydal.

III.

Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[18] Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a jedná za něj pověřený zaměstnanec s právním vzděláním, které je požadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[19] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí krajského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[20] Pro posouzení jediné kasační námitky je klíčový výklad § 59 správního řádu, podle něhož *„[s]právní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit“*. Zároveň podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích platilo, že *„[o] přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu“*.

[21] Podmínky náležité omluvy Nejvyšší správní soud shrnul v již zmiňovaném rozsudku ze dne 21. 6. 2013, č. j. 6 As 25/2013 - 23: *„Aby mohla být omluva obviněného z přestupku z nařízeného ústního jednání považována za náležitou, musí být splněny tři podmínky: 1) Obviněný se musí omluvit neodkladně, tedy ihned, jakmile mu to okolnosti dovolí. Z toho pohledu nebude náležitá např. omluva učiněná těsně před jednáním z důvodu, o němž obviněný věděl a mohl jej sdělit již dříve. 2) V omluvě musí být uveden důvod, který obviněnému účast na jednání znemožňuje. Tomuto požadavku nevyhoví např. omluva s vágním odvoláním se na vyřizování důležitých záležitostí. 3) Důvod omluvy musí být doložen, obviněný tedy musí své tvrzení v rámci objektivních možností prokázat.“*

[22] V předmětné věci není pochyb o tom, že omluva sama byla učiněna bezodkladně po té, co se zástupce žalobce dozvěděl o hospitalizaci své partnerky a tedy i o tom, že se bude po dobu této hospitalizace muset starat o jejich starší (v tu dobu osmnáctiměsíční) dceru. Je tedy rovněž zřejmé, že tyto tvrzené důvody jsou dostatečně závažné. Spornou otázkou však je, zda byly tvrzené důvody omluvy řádně, tedy dostatečně a včas, doloženy.

[23] K otázce dostatečného doložení důvodů omluvy je předně třeba uvést, že argumentace žalobce, podle níž nemělo být doložení důvodů vůbec požadováno, je nesprávná.

[24] Naopak, je třeba přisvědčit názoru stěžovatele, že advokát je povinen dokládat svá tvrzení stejně jako každý účastník řízení. Vysoký mravní kredit advokátů ani dodržování jejich etického kodexu, na něž se žalobce odvolává, rozhodně nelze bez dalšího presumovat, zvláště pak za situace, kdy správní soudy mají stejně jako správní orgány ze své úřední činnosti četné poznatky o obstrukční taktice některých advokátů zastupujících své klienty právě ve věcech přestupků, a to se zcela zjevným zneužívajícím úmyslem dosáhnout tímto způsobem uplynutí příslušné prekluzivní lhůty, tedy zániku odpovědnosti za přestupek. Za daných okolností tedy rozhodně nelze tvrzením advokátů přikládat punc apriorní pravdivosti, a přitom od ostatních vyžadovat prokázání jejich tvrzení.

[25] Požadavek na doložení důvodů omluvy nebyl ani v rozporu s ochrannou osobnostních práv zástupce žalobce či jeho partnerky, neboť postačovalo doložit prostý doklad vystavený příslušnou nemocnicí o její hospitalizaci a rodný list starší z dcer, tedy listiny, z nichž by nevyplývalo nic dalšího nad rámec toho, co sám zástupce žalobce jménem žalobce v omluvě správnímu orgánu uváděl. Doklady tedy nemusely obsahovat žádné citlivé osobní údaje, informace o zdravotním stavu partnerky zástupce žalobce zde vůbec nebylo třeba uvádět.

[26] Pro úplnost lze dodat, že skutečnost, že Okresní soud v Karviné obdobným žádostem zástupce žalobce dle jeho tvrzení vyhověl bez potřeby doložení jejich důvodů, nezavazuje jiné orgány veřejné moci při uplatnění obdobné omluvy v jiných řízeních. Každý z příslušných orgánů je oprávněn samostatně posoudit řádnost omluvy v rámci konkrétního řízení.

[27] Klíčovou skutečností však je, že zástupce žalobce ve své omluvě dne 5. 1. 2016 vyjádřil připravenost doložit tvrzené důvody omluvy, bude-li na tom správní orgán prvního stupně trvat.

[28] Je pravdou, že správní orgán obecně není povinen vyzývat osobu, která se omluvila z jednání a požádala o jeho přeložení, k doložení důvodů omluvy (viz stěžovatelem rovněž zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013 – 29). Vyjádří-li však taková osoba svou připravenost k doložení důkazů s dostatečným časovým předstihem, který dává správnímu orgánu možnost ji k tomu vyzvat, je i s ohledem na zásadu dobré správy a další základní zásady činnosti správních orgánů vyplývající z hlavy II části první správního řádu na místě, aby správní orgán danou osobu vyrozuměl, zda na doložení důvodů omluvy trvá, či nikoliv. V tomto případě byla omluva žalobce správnímu orgánu prvního stupně doručena z datové schránky zástupce žalobce

pokračování

dne 5. 1. 2016 v 11.41 hod. Příslušná úřední osoba správního orgánu prvního stupně, která prováděla úkony v daném řízení, tedy měla dostatečný časový prostor (jednání se mělo konat dne 7. 1. 2016 od 10.30 hod.) k tomu, aby zástupce žalobce vyrozuměla buďto stručným přípisem zaslaným do jeho datové schránky, nebo telefonicky (telefonické spojení do advokátní kanceláře zástupce žalobce je uvedeno na listině obsahující omluvu z jednání) o tom, že na doložení sděleného důvodu omluvy z jednání trvá; to však neučinila.

[29] Je pravdou, že na listinu obsahující omluvu žalobce, resp. na žádost o přeložení jednání ze dne 5. 1. 2016, byl připsán rovněž úřední záznam správního orgánu prvního stupně, podle něhož dne 7. 1. 2016 kolem 8.00 hod. telefonovala sekretářka zástupce žalobce a dotazovala se, zda omluva bude uznána. Bylo jí sděleno, že nikoliv a že ústní jednání proběhne. K tomu je ovšem třeba poznamenat, že jednak tuto informaci uvedenou cestou získal zástupce žalobce již poměrně bezprostředně před avizovaným ústním jednáním o daném přestupku, které se následně konalo téhož dne od 10.30 hod., a tedy je otázkou, zda by byl v takto krátkém čase ještě schopen si obstarat od nemocnice příslušné potvrzení o hospitalizaci své partnerky a dodat ho správnímu orgánu, jednak ani z tohoto úředního záznamu nevyplývá, že by žalobci, resp. jeho zástupci byla alespoň touto cestou předána informace o tom, proč omluva nebyla uznána. Nebylo tedy zřejmé, zda správní orgán trvá na doložení důvodu omluvy, nebo zda snad tento důvod neuznává vůbec.

[30] Pokud stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že zástupce žalobce byl v předvolání k ústnímu jednání poučen o tom, že důvody omluvy je třeba vždy doložit, musí Nejvyšší správní soud konstatovat, že toto tvrzení se nezakládá na pravdě. Předmětné předvolání ze dne 3. 12. 2015 totiž obsahuje toliko poučení o tom, že pokud se obviněný nemůže dostavit včas na určené místo, je povinen se bezodkladně s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit, a to zpravidla písemně. Jak již bylo řečeno, to žalobce učinil, nicméně předvolání neobsahuje výslovné poučení o tom, že tvrzené důvody je rovněž třeba doložit. Je ovšem samozřejmě pravdou, že zástupce žalobce jakožto právní profesionál, který jistě i v řadě jiných případů zastupuje své klienty ve správních řízeních, si musí být vědom toho, že tvrzené důvody omluvy je třeba doložit. Na straně druhé, jak již bylo rovněž konstatováno, pokud dá zástupce žalobce za výše uvedených okolností (jeho druhá dcera se narodila dne 6. 1. 2017) v uplatněné omluvě správnímu orgánu najevo, že je připraven uváděný důvod doložit na výzvu správního orgánu, měl by správní orgán před konáním jednání na takové podání reagovat.

[31] Vzhledem k tomu, že následně jednání v dané věci dne 7. 1. 2016 od 10.30 hod. v nepřítomnosti zástupce žalobce proběhlo a téhož dne i správní orgán prvního stupně ve věci rozhodl, nemělo by již žádný smysl, aby v takové situaci žalobce okamžitě předkládal správnímu orgánu prvního stupně doklady, které prokazují uvedený důvod omluvy z již uskutečněného jednání. Naopak, v takové situaci lze akceptovat, že žalobce připojil tyto doklady (rodné listy obou dcer obsahující rovněž základní údaje o jejich rodičích, tedy o zástupci žalobce a jeho partnerce) k následně podanému odvolání, resp. jeho doplnění, vzhledem k tomu, že uskutečnění jednání v nepřítomnosti zástupce učinil žalobce předmětem odvolacích námitek.

[32] S ohledem na uvedený soud neshledal námitku uplatněnou stěžovatelem v podané kasační stížnosti jako opodstatněnou.

IV.

Závěr a náklady řízení

[33] Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl.

[34] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, přísluší mu tedy vůči stěžovateli právo na náhradu nákladů důvodně vynaložených v řízení o kasační stížnosti.

[35] Žalobce byl zastoupen v řízení o kasační stížnosti advokátem Mgr. R. G., náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za jeden úkon právní služby v řízení o kasační stížnosti stěžovatele (vyjádření ke kasační stížnosti) ve výši 3100 Kč podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a z nákladů na náhradu hotových výdajů zástupce žalobce za uvedený úkon právní služby ve formě režijního paušálu ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Žalobci proto vůči stěžovateli náleží náhrada ve výši 3400 Kč. Žalobce sice požadoval také přiznání náhrady nákladů řízení včetně DPH, nicméně nedoložil, že je jeho zástupce plátcem DPH, soud mu proto náhradu za daň nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. listopadu 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu